



Κάποτε υπήρχε μια

φτωχή γυναίκα, η οποία όλη την ώρα, ό, τι καλό και να της συνέβαινε κοίταζε τον ουρανό και έλεγε «Δόξα τω Θεώ» και αισθανόταν πολύ ευγνώμων για το οτιδήποτε. Κάπου εκεί κοντά της όμως έμενε ένας πλούσιος άνθρωπος. Κάθε φορά λοιπόν περνούσε μπροστά από τό σπίτι της γυναίκας την άκουγε να λέει «Δόξα τω Θεώ, Ευχαριστώ Κύριε»

Στην αρχή δεν έδινε σημασία, αλλά κάποια στιγμή, αυτό άρχισε να τον εκνευρίζει. «Πως μπορεί αυτή η γυναίκα, τόσο φτωχή, να ευχαριστεί συνέχεια το Θεό;» σκεφτόταν.

Μια μέρα λοιπόν, αφού ξαναπέρασε μπροστά από το σπίτι της και την άκουσε να λέει πάλι «Δόξα τω Θεώ», νευρίασε τόσο πολύ που είπε στον υπηρέτη του «Πήγαινε στου Σούπερ Μάρκετ και γέμισε δύο καρότσια τρόφιμα. Πήγαινέ τα σ' αυτή τη γυναίκα και όταν σε ρωτήσει ποιος τα έφερε θα της πεις ότι ο Διάβολος τα έφερε».

Έτσι λοιπόν κι έκανε ο υπηρέτης. Την επόμενη μέρα πήγε στο Σούπερ Μάρκετ, γέμισε δύο καρότσια με τρόφιμα, τόσο που ξεχειλίζαν, και πήγε στη γυναίκα.

Όταν έφτασε της χτύπησε τη πόρτα. «Α, Δόξα τω Θεώ, ευχαριστώ Κύριε» είπε εκείνη μόλις βγήκε έξω και αντίκρισε τα δυο καρότσια.

«Δεν θέλετε να μάθετε ποιος σας έστειλε τα τρόφιμα;» την ρώτησε ανυπόμονα ο υπηρέτης.

«Όχι παιδί μου, δεν έχει σημασία. Όταν θέλει ο Θεός και ο Διάβολος τον υπηρετεί» και παίρνοντας τα δυο καρότσια μπήκε μέσα ευτυχισμένη...

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr